E D I T U R A S C R I P T U M ®

Iadul

Aprecieri pentru această carte

„*Iadul* este o carte deosebit de importantă. Francis Chan abordează acest subiect cu multă emoție și înțelegere, deplin conștient că esența dezbaterii lui este Dumnezeu, natura și autoritatea Lui.

Miza este, de fapt, dacă ne vom încrede sau nu în El. În această carte, practic, Francis își așterne inima pe tavă. Nu doar că am aflat atâtea despre iad, dar mesajul cărții m-a cercetat profund. Rareori o carte îmbină o vorbire atât de directă cu citate solemne din Scriptură. *Iadul* este o carte ușor de citit, și totuși nu ezită să puncteze la momentul oportun cele mai semnificative detalii. Cercetarea realizată de Preston Sprinkle și prezentarea lui Francis Chan formează o îmbinare dinamică. Această carte remarcabilă subliniază ceea ce trebuie să credem în smerenie, și nu ceea ce, în mândria noastră, am vrea să credem. Îi mulțumesc lui Francis Chan pentru că m-a condus la Cuvântul lui Dumnezeu într-un Duh Cristic, plin de har și de adevăr. Îi sunt recunoscător pentru sublinierea clară că nu avem de ce

să ne cerem scuze pentru că Îl slujim pe Dumnezeu, ci mai degrabă *să-I cerem iertare* că, de multe ori, ne-am considerat mai înțelepți și mai plini de dragoste decât propriul nostru Mântuitor."

Randy Alcorn, autor al *Heaven*
[*Raiul*, Neword Press, Arad, 2017] și *If God Is Good*

„Este timpul să spunem lucrurilor pe nume. Mulți oameni experimentează iadul încă de pe pământ, dar ce ne facem dacă există un iad și *dincolo* de viața aceasta? Adeseori, discuțiile despre iad sunt înăbușite din cauză că oamenii nu știu ce să mai creadă. Și totuși, cum se face că mii, chiar milioane de oameni, consideră că iadul este un mit, însă cred cu tărie în cer și nutresc speranțe naive că într-o zi chiar vor ajunge în cer? Cu siguranță, dacă noi înșine detestăm suferința, Dumnezeu, cu atât mai mult, și nu ar putea concepe o instituție atât de cumplită ca cea descrisă în *Infernul* lui Dante. Însă același Dumnezeu care a creat un cer de „cinci stele", vorbește de existența unei alte lumi, una a terorii. Cine ar putea ajunge într-un asemenea loc și de ce? Și pentru cât timp? În *Iadul*, bunul meu prieten Francis Chan aruncă o privire mult mai atentă asupra unor întrebări dure, chiar înspăimântătoare... iar răspunsurile lui te-ar putea surprinde!"

Joni Eareckson Tada,
Centrul Internațional de Dizabilitate *Joni și prietenii*

„*Iadul,* de Francis Chan și Preston Sprinkle, ar trebui să fie o lectură obligatorie. Chan și Sprinkle prezintă într-un mod clar și precis învățăturile biblice despre cer, despre iad și despre un destin etern. Ei subliniază foarte clar că nu noi, oamenii, suntem cei care Îl definim pe Dumnezeu, ci El alege să ni Se descopere prin paginile Sfintei Scripturi."

Tremper Longman profesor de studii biblice la facultatea
Westmont și autor al *Reading the Bible with Heart and Mind*

„Francis Chan și Preston Sprinkle ridică întrebări pe care toți ni le punem cu privire la un subiect sensibil, oferind și răspunsuri

caracterizate de integritate biblică și adevăr, dar în același timp cu o vădită compasiune față de oameni. *Iadul* este o carte pe cât de importantă, pe atât de vitală."

Dan Kimball, pastor și autor
al *They Like Jesus but Not the Church*

„Francis păstrează acea linie fină dintre angajamentul lui față de credința biblică și compasiunea profundă pentru oameni, refuzând să creeze o falsă dihotomie între cele două. El conștientizează greutatea și teroarea realității iadului, dar se ferește de orice abatere umană de la subiect și prezintă, bine întemeiat, perspectiva Scripturii asupra iadului. Îi sunt profund recunoscător pentru această carte, și știu că îi vei fi și tu."

Britt Merrick, pastor la Realitatea Santa Barbara

„Lucrările recente ale unor evangheliști despre viitorul (viitorurile) post-mortem ale omenirii a ridicat semne de întrebare importante, aducând în atenție chestiuni serioase și inconfortabile. Abordând aceste teme cu atâta curaj, claritate și har, Chan și Sprinkle aduc un mare beneficiu bisericii din zilele noastre. Cartea este un model de învățătură biblică, care aduce o perspectivă proaspătă asupra contextului evreiesc al Noului Testament. De asemenea, abordarea lor din perspectiva unor pastori urmărește să dea învățătură sănătoasă pentru slujire, încurajându-i pe oamenii lui Dumnezeu să reflecte dragostea Lui pentru întreaga omenire."

Timothy Gombis, profesor asistent de Noul Testament
la Seminarul Teologic Grand Rapids

De acelaşi autor
la Editura Scriptum au mai apărut:

Dragoste nebună
Dumnezeul de care ai uitat

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CHAN, FRANCIS
Iadul / Francis Chan. - Oradea: Scriptum, 2018
ISBN 978-606-8712-73-4

2

CE SPUNE DUMNEZEU DESPRE IAD
ȘI LUCRURILE PE CARE LE-AM NĂSCOCIT NOI

IADUL

FRANCIS CHAN
ȘI PRESTON SPRINKLE

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
Erasing Hell
© 2011 by Francis Chan and Preston Sprinkle
Published by David C Cook
4050 Lee Vance View
Colorado Springs, CO 80918 U.S.A.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Iadul
de Francis Chan și Preston Sprinkle

© 2018 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din NTR - Noua Traducere Românească. Celelalte citate biblice provin din NTLR - Noua Traducere în Limba Română și traduceri ale Bibliei în limba engleză, după cum urmează: ESV - The English Standard Version, HCSB - Holman Christian Standard Bible, MSG - The Message, NLT - New Living Translation, NIV - New International Version.

Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.

ISBN 978-606-8712-73-4

Tiparul executat în U.E.

Cuprins

Prefaţă 9

Introducere 11

Capitolul 1: Toată lumea va merge în cer? 19

Capitolul 2: S-a schimbat iadul?
Sau ne-am schimbat noi? 39

Capitolul 3: Ce a spus de fapt Isus despre iad 55

Capitolul 4: Ce au spus ucenicii
Domnului Isus despre iad 73

Capitolul 5: Ce am eu de-a face cu toate acestea? . . .87

Capitolul 6: „Dar dacă Dumnezeu...?” 97

Capitolul 7: Nu te lăsa copleşit 113

Extras din *Dumnezeul de care ai uitat* 119

Anexe: Întrebări frecvente 143

Bibliografie 157

Despre autor 161

Despre coautor 163

Note 165

Prefață

Am scris această carte împreună cu prietenul meu, Preston. I-am solicitat ajutorul pentru că el are capacitatea de a aborda anumite chestiuni mai temeinic decât mine. Competențele lui lingvistice și specializarea sa în istorie și Noul Testament au fost de un real folos în tratarea corectă și laborioasă a acestui subiect. Preston și-a scris lucrarea de doctorat pe tema iudaismului primului secol și a publicat mai multe lucrări pe acest subiect. Am considerat că parteneriatul nostru ar fi unul potrivit, întrucât avem daruri diferite, dar împărtășim aceleași convingeri. Am ales să scriem această carte folosindu-ne de o singură voce (cea a lui Francis), dar adevărul este că cea mai mare parte a lucrării de cercetare a fost făcută de Preston.

Deși noi doi suntem autorii cărții, ea nu ar fi prins formă fără ajutorul meticulos al multora din comunitatea noastră.

În primul rând, Mark Beuving a petrecut multe ore editând, corectând și rescriind multe paragrafe cu atenție și rigurozitate. De asemenea, o mare parte din membrii comitetului facultății Eternity Bible și a bisericii Cornerstone din Simi Valley au petrecut multe ore citind schițele și manuscrisele inițiale. Mulțumim lui Joshua, Spencer, Todd și Matt. Apreciem sincer comentariile voastre. Totodată, am solicitat ajutorul altor eruditi care au analizat cu atenție această carte, sau capitole din ea, pentru a se asigura că interpretările noastre cu privire la Scriptură au fost conforme și corecte. Printre ei se numără dr. Timothy Gombis (Seminarul Teologic Grand Rapids), dr. Tremper Longman III (Facultatea Westmond), dr. Joseph Dodson (Universitatea Baptistă Ouachita), dr. Simon Gathercole (Universitatea Cambridge) și dr. Scott Hafemann (Universitatea St. Andrews). Deși nu am intenționat să scriem o „carte a eruditilor", subiectul ei solicită prudență maximă în tratarea textului biblic. Prin urmare, suntem profund recunoscători pentru analiza atentă a cărții înainte de a fi tipărită.

Și totuși, prin oricât de multe filtre umane am căutat să trecem cuvintele cărții, suntem conștienți de failibilitatea ei. De aceea am inclus frecvent citate din Scriptură. Citește versetele Scripturii pe care le-am cuprins aici ca pe un adevăr rostit chiar de gura lui Dumnezeu. Apoi, oprește-te și meditează sincer asupra lor, oriunde le întâlnești. Aceste cuvinte sunt până la urmă cuvintele pe care Dumnezeu dorește să le păstrezi în inima ta și să le trăiești.

Introducere

Dacă ești entuziasmat să citești această carte, ai serioase motive să o faci.

Înțelegi greutatea lucrurilor pe care urmează să le abordăm? Vom vorbi tocmai de posibilitatea ca tu și cu mine să sfârșim torturați în iad. *Entuziasmat* nu este tocmai un cuvânt potrivit într-un asemenea context. *Necesar* ar fi probabil mult mai potrivit.

Pentru unii, această discuție ar putea să deschidă răni vechi. Mie, cel puțin, așa mi s-a întâmplat.

Cea mai tristă zi din viața mea a fost când am văzut-o pe bunica mea cum moare. Auzind sunetul continuu al aparatului EKG, am cedat nervos. Am pierdut-o pentru totdeauna! Potrivit cu ceea ce știam din Biblie, eram conștient că bunica mea plecase într-un loc în care suferința nu are sfârșit. Simțeam

că nu mă mai pot controla. Niciodată nu am plâns mai cu amar și nici nu mai vreau să mă simt astfel vreodată. De atunci, am încercat să nu mă mai gândesc la ziua aceea. Au trecut de-atunci mai bine de douăzeci de ani.

Chiar și-acum, în timp ce scriu despre asta, sunt tulburat. Aș da orice să pot șterge iadul de pe paginile Scripturii.

Dar tu? Ai avut vreodată lupte asemănătoare în ce privește iadul? Ai oare părinți, frați, verișori sau prieteni care, potrivit cu ceea ce știi din Scriptură, vor ajunge în iad? Cât de înfiorător! Până nu de mult, ori de câte ori îmi trecea prin minte ceva legat de iad – sau de posibilitatea ca cineva dintre cei dragi să ajungă acolo – căutam să mă debarasez cât mai degrabă de gândul acela, încercând să mă gândesc la ceva mai plăcut. Deși mereu am crezut în existența iadului la nivel intelectual, am încercat de multe ori să nu las această doctrină să penetreze adâncul inimii mele.

Dar am ajuns într-un punct în care pur și simplu n-am mai putut trăi așa. Nu puteam să accept existența iadului de pe vârful buzelor, fără să simt în adâncul inimii greutatea acestei realități. Am ajuns să caut în Scriptură dacă într-adevăr se vorbește despre existența iadului la propriu. Ce bine ar fi fost dacă *nu ar fi* existat! Așa aș fi putut trăi cu speranța că voi ajunge să-mi strâng din nou bunica în brațe.

De aceea am luat decizia să scriu o carte despre iad. Și, sincer, sunt speriat de moarte.

Mi-e teamă pentru că sunt prea multe în joc. Să ne gândim puțin: Dacă spun că iadul nu este decât un mit, când de fapt iadul există, practic îi împing pe oameni tocmai în locul despre care i-am convins cu tărie că nu există! Dacă susțin că iadul

este o realitate, și greșesc, atunci i-aș influența pe oameni să își trăiască viața avertizându-i frenetic pe cei dragi cu privire la un loc înfiorător care nu este real! Când vine vorba de iad, nu ne permitem luxul de-a ne înșela singuri. Aceasta nu este o doctrină despre care eventual să îți dai cu părerea sau să ridici din umeri și să mergi mai departe. Miza este mult prea mare. Sunt în joc sufletele multor *oameni*, iar Biblia are multe de spus în privința aceasta.

Pe cine ar trebui să cred?

O parte din mine *nu vrea* să creadă în iad. Recunosc că uneori am tendința să citesc în Scriptură ceea ce vreau să găsesc – și poate că și tu faci la fel. Cunoscându-mi această slăbiciune, am stat multe ore în post și în rugăciune, rugându-L pe Dumnezeu să mă ferească de orice încercare de-a mea de a manipula Scriptura doar pentru a-mi satisface anumite preferințe personale. Te încurajez și pe tine la rugăciune și post. Nu crede ceva doar pentru că așa vrei tu și nu îmbrățișa o idee doar pentru că ai crezut în ea toată viața. Crede doar ce este biblic. Testează-ți presupunerile în lumina prețioaselor cuvinte pe care Dumnezeu ni le-a dat în Biblie.

Am crezut și am practicat multe lucruri de-a lungul anilor, doar ca mai apoi să-mi schimb perspectiva după un studiu temeinic al Bibliei.

M-am deprins să recunosc și să zic sincer „aici chiar nu am avut dreptate“. Deși pe de-o parte acest lucru smerește și nu este deloc ușor de mărturisit, este mai bine decât atunci când continui să crezi ceva greșit.

De pildă, eu am fost „inițiat“ în biserica americană atunci când oamenii m-au îndemnat să mă rog „rugăciunea păcătosului“ ca să nu ajung să ard în flăcările iadului. După ani de zile în care eu însumi am mers pe această cale și i-am convins și pe alții să mi se alăture, mi-am schimbat macazul. Acum sunt ferm împotriva ideii că o simplă rugăciune devine un fel de asigurare împotriva flăcărilor iadului – pur și simplu nu găsesc niciun loc în Biblie care să ateste această concepție.

De asemenea, am fost învățat că Duhul Sfânt nu mai intervine miraculos în viața noastră, întrucât acestea au „încetat“ cu mult timp în urmă. Mulți ani la rând i-am descurajat pe oameni să urmărească supranaturalul. Dar după un studiu mai temeinic al Scripturii, am ajuns să cred că Duhul Sfânt poate vindeca incurabilul, poate realiza imposibilul și poate să aprindă în credincioși dorința de a face lucruri chiar mai mărețe decât a făcut Cristos (Ioan 14:12). Și îi încurajez pe oameni să creadă cu tărie acest lucru.

Urmărind ceea ce este biblic, m-am distanțat mult de formele tradiționale ale „bisericii“. Refuz să cred că Dumnezeu vrea ca viața noastră să fie centrată doar pe clădiri și servicii religioase. În schimb, cred că dorința lui Dumnezeu este ca bisericile noastre – indiferent de stilul de închinare – să se concentreze în esență pe un proces activ de ucenicizare, misiune și păstrare a unității.

La un moment dat, mi-am vândut casa, am renunțat la locul de muncă și am părăsit țara de teamă ca nu cumva tocmai confortul acestor lucruri să mă împiedice să Îl caut pe Dumnezeu cu întreaga inimă. Am vrut să Îl urmez pe Dumnezeu în orice loc.

De ce spun toate aceste lucruri?

Nu vreau să cred în ideea de iad pentru simplul fapt că așa îmi spune tradiția mea să cred. Și nici tu nu trebuie să faci acest lucru.

Te provoc, așadar, să renunți la ceea ce îți este familiar în favoarea a ceea ce este adevărat. Nimic în afară de Dumnezeu și de adevărul Lui nu trebuie să fie sacru pentru noi. Același lucru este valabil și în ce ține de învățătura despre iad. Dacă iadul nu este decât un mit primitiv, o rămășiță a unei tradiții conservatoare, atunci te sfătuiesc să abandonezi această idee pe același raft prăfuit cu alte credințe tradiționale, care nu își găsesc originea în Scriptură. Dar dacă este adevărată, dacă Biblia afirmă că există un iad care îi pândește pe toți cei care nu cred în Domnul Isus, atunci această realitate trebuie să ne transforme. Și cu siguranță trebuie să înlăture orice formă de complacere din sufletul nostru.

Înainte să ne suflecăm mânecile și să cercetăm despre iad, este extrem de important să nu ne îndepărtăm de ceea ce are de zis Biblia cu privire la realitate. Cu alte cuvinte, ține seama de faptul că *doctrina* pe care o studiezi poate fi *destinul* multor oameni. Iadul nu ar trebui studiat fără rugăciuni scăldate în lacrimi. Ar trebui să plângem, să ne rugăm și să postim mult pentru a înțelege seriozitatea acestui subiect, implorându-L pe Dumnezeu să ne descopere, prin Cuvântul Lui, adevărul despre iad. Pentru că nu putem risca o percepție greșită a acestei teme.

Lasă-L pe Dumnezeu să fie Dumnezeu

De fapt, această carte este mai mult decât o carte despre iad. Este mai degrabă o pledoarie pentru acceptarea unui

Dumnezeu care nu este întotdeauna ușor de înțeles și ale cărui planuri depășesc logica noastră umană; un Dumnezeu care de multe ori nutrește alte gânduri decât cele pe care le avem cu privire la noi; un Suveran care, în calitate de Creator atotputernic al universului și Susținător al tuturor lucrurilor, are tot dreptul să facă ce vrea, așa cum afirmă și psalmistul: „El face tot ce dorește" (Psalmul 115:3).

Dumnezeu este îndreptățit să facă TOT ce vrea.

Dacă am rămas cu ceva din studiul despre iad, este tocmai această expresie.

Indiferent dacă vei accepta sau nu tot ce am scris despre iad, în final tot va trebui să cădem de acord asupra Psalmului 115:3. Asta pentru că la sfârșitul zilei nici sentimentele noastre, nici capriciile, nici dezamăgirile și nici dorințele la care ținem cu îndârjire nu sunt decisive – doar Dumnezeu este suprem. El ne asigură că atât căile, cât și gândurile Lui sunt infinit mai bune decât ale noastre (Isaia 55:9). Pregătește-te așadar, să întâlnești discrepanțe între ceea ce spune Biblia și felul tău natural de a percepe lucrurile.

De aceea trebuie să ne rugăm. Pentru a-L ruga pe Dumnezeu să ne dea o perspectivă corectă asupra oricărui aspect legat de iad. Înainte să citești această carte, insist să te rogi. Vorbesc foarte serios. Roagă-te. Sunt genul acela de persoană care nu face tot ce-i spun cărțile, și poate așa ești și tu. De data aceasta însă, te rog să faci o excepție. Roagă-te sincer înainte să citești această carte. Ceea ce urmează să lecturezi se întemeiază pe nenumărate rugăciuni rostite la fiecare pas de-a lungul acestei scrieri.

De asemenea această rugăciune este și pentru tine, cel care te lupți cu o controversă ca aceasta:

Doamne, vreau să cunosc adevărul. Recunosc că sunt stăpânit de dorințe care pot să îmi întunece și *să îmi denatureze abilitatea de a gândi chibzuit. Mi-ai promis că Duhul Tău cel Sfânt mă va călăuzi în tot adevărul. Mă rog pentru călăuzirea Lui chiar în acest moment. Nu vreau să greșesc în vreun fel. Nu doresc să fiu amăgit de alții sau de mine însumi. Numai Tu stăpânești adevărul absolut și vreau să fiu de partea Ta. Dă-mi ochi să văd și urechi să aud. Dă-mi curaj să trăiesc și să vorbesc ceea ce este drept cu orice preț. Nu vreau să cred nimic despre Tine din ceea ce nu e corect. Amin.*

CAPITOLUL 1
Toată lumea va merge în cer?

Toată lumea va merge în cer?

Bazat pe ceea ce aud de regulă la înmormântări, răspunsul într-un număr copleșitor este: „Da". Cum altfel?

Însă trebuie să fim foarte atenți la ce spune Biblia cu privire la această problemă. Întrebările despre rai și iad sunt mult prea importante pentru a ne lăsa copleșiți de sentimente sau presupuneri proprii. Dar înainte să aflăm răspunsurile biblice la aceste întrebări, trebuie să stabilim o întrebare și mai importantă.

Ești pregătit să crezi într-un Dumnezeu care Își manifestă autoritatea, pedepsindu-i pe cei care nu au crezut în El, dar care Își demonstrează mila, binecuvântându-i pe credincioși pentru totdeauna?

Ai vrea acest lucru? Fii sincer.

Ai vrea să îți pui încrederea într-un asemenea Dumnezeu? Dacă vrei să afli părerea mea sinceră, iată care este aceasta:

Nu.

În niciun caz. Am membri în familia mea și prieteni dragi care Îl resping pe Isus Cristos. Chiar nu aș *vrea* să cred într-un Dumnezeu care îi osândește pe cei necredincioși. Bine, poate ar trebui totuși să-i pedepsească pe răufăcătorii care sunt extrem de periculoși – asta parcă ar avea sens pentru mine. Dar o condamnare la iad pentru oamenii care sunt aparent buni la suflet sau pentru cei care pur și simplu doar au ales religia greșită? Pare puțin drastic, cel puțin după judecata mea.

Dar te întreb din nou pe tine: Tu *ai putea*?

Tu *ai putea* să crezi într-un Dumnezeu care decide să-i condamne atât de aspru pe cei care nu cred în El? În Dumnezeul care are puterea să-i pedepsească pe cei care Îl ignoră cu totul pe Fiul?

Această întrebare sună parcă altfel, nu-i așa? S-ar putea să nu-ți dai seama de diferența dintre ele la prima vedere, așa că dacă nu ți-ai dat încă seama, mai citește o dată și vei vedea că cele două întrebări – *ai vrea?* versus *ai putea?* – sunt diametral opuse.

Problema este că de multe ori suntem tentați să ne raportăm la a doua întrebare *prin prisma* răspunsului pe care îl dăm celei dintâi. Altfel spus, pentru că sunt anumite lucruri pe care nu *vrem* să le credem despre Dumnezeu, automat presupunem că nu *putem* să le credem.

Sau, ca să fiu mai specific și mai personal decât atât, *vreau* ca toată lumea să fie mântuită. Chiar îmi doresc acest lucru. Nu *vreau* sub nicio formă ca cineva să sfârșească în iad. De fapt,